

γησαν, ὥς τοῦτο ὑπερβαίνει καὶ τὸ ἐπίθετον ἄξενος, τὸ εἰς
 τὸν πόντον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀποδοθέν. Ἑλληνικαὶ
 καὶ ἰδία ἐκ Μιλήτου ἀποικίαι εἶχον διασπαρῆ περὶ τὸν αἰγα-
 λὸν τοῦ θαυμασιωτάτου τοῦτου ἀπάντων τῶν ἄλλων πελάγους.
 Ἀπὸ δὲ τῶν γονίμων πεδιάδων, τῶν κειμένων μεταξὺ τῶν δύο
 ποταμῶν Δνειπέρου² καὶ Δῶν³ ἔκαρποῦτο παλαιότερον ἢ Ἑλλάς
 μέγα μέρος τῶν αὐτῇ ἀναγκαϊούτων σιτηρῶν.⁴ Ἐνεκα δὲ τοῦ
 ζῆνός τοῦτου ἐμπορίου μεγίστη ἐπεκράτει ἐν Εὐξείνῳ Πόν-
 τῳ κατὰ θάλασσαν κίνησις, ἣν ὠφελίθη ὁ ἡμέτερος ἱστορικός.

(Ἐκλογαῖς).

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τελειοποιήσεις τοῦ ἀεροστάτου.— Ἐν πρώτῳ ἡ γαλιανὸς δὲ «Νέος Χρόνος» ὅτι ἀερόστατον, προερχόμενον ἐκ Γερμανίας, πρὸς ἐνημέρωσιν ἐν τοῖς περίξ τοῦ Κόθνου καὶ ὅτι ὑπέστρεψεν εἰς τὰ μεθόρια, ἀφ' οὗ ἔδοξί-
μας πυροβολισμούς· τίνας. Καθὰ δ' εἶτα ἐκ Δομπρόβας ἐγράφη τῇ
26/9 μαρτίῳ οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων λίαν ἐξεπλάγησαν παρατη-
ρήσαντες περὶ τὴν ὅην ἐπερινήν ὦραν ἀερόστατον μεγάλων διαστά-
σεων χωροῦν πρὸς τὰ ΒΑ τῆς οἰκτρ. γραμμῆς· Ἰθαγκορὸς-Δομπρόβας
καὶ προελαύνον κατὰ συνέπειαν ἐπὶ μίαν ὅλην ὦραν ἐναντίον τοῦ
ἀνέμου, ὅστις ἔπνευεν ἐκ τοῦ Βορρᾶ. Ἐπὶ μίαν ὦραν εἶτα τὸ ἀερό-
στατον ἐγένετο ἄφαντον· ὅτε δὲ κατωρθώθη ἐκ νέου νὰ παρατηρηθῇ,
ἐπαυρίξτο καὶ ἄφαντον πρὸς ΝΑ. Τὸ ἀερόστατον τοῦτο, φέρον προδίλως
πάντα τὰ τελευτήρια ἀεροπορικὰ μηχανήματα τῶν νεωτέρων ἀεροερέ-
σεων, προήρξατο ἐκ τῆς πρώταις Σιλεσίας. ὁ δὲ ἀερόστατος τοῦτο

καὶ ὑποβρύχια τηλεβόλα. — Ἡ ναυτική ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Οὐάσιγκτων τῶν Ηνωμ. Πολιτειῶν βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων μελετᾷ τὰ σχέδια νέου καταστροφῆς τῶν θωρηκτικῶν. Τὸ σκάφος τοῦτο θὰ ἔχῃ μήκος 260 ποδῶν καὶ πλάτος 40 καταβύθισιν δὲ 16 ποδῶν, χωρητικότητά 2400 τόνων καὶ ταχύτητα 20 κόμβων καὶ ἑκάστην ὥραν. Τὸ σπουδαιότερον αὐτοῦ χαρακτηριστικὸν ἔσται ὅτι περιέχεται ὑπὲρ βρύχιον τῆς βόλῃς, ὅπερ θὰ εἰρήσκηται ἐν τῇ πρώτῃ κλίμακῃ τῶν ὑδάτων. Ὑδραυλικὸν μηχανήμα θὰ προσέχῃ τῆς πρώτης οὕτως ὅπως καταρτισμένον ὡς θὰ ἀνατέλλῃ τὴν πορείαν τοῦ σκάφους ἐν ἀποστάσει 8 ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους, ἄνευ ἰδίας αἰστού βλάβης. Ἐκ τῆς μικρῆς κλίτης ἀποστάσεως τὸ ὑδραυλικὸν μηχανήμα αὐτομάτως θὰ διενεργῇ τὴν ἐκπυκνωτικὴν τῆς ὑποβρυχίου τηλεβόλου ἀκρίβως ἐπὶ τῆς τροπιδος καὶ τῆς κίτους ἐν γένει τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου, βίλλων ἐντός αὐτοῦ ὅπου εἴσιν, φέρων ἐκρηκτικὴν ὕλην 450 λιτρῶν πυρίτιδος. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ σκάφους ἐμελετήθησαν καὶ κατεστρώθησαν λεπτομερῶς, καθὰ λέγεται, αἱ δὲ ὑπολογισμοὶ ἐξηκριβώθησαν ὑπὸ εἰδικῶν.

Αἱ Παροῇ κόραι ἐν τῇ μαγειρικῇ. — Ἐν ἐξέτασσι καρπῶν
 Παροῇ ἐν τῇ οἰκιακῇ μαγειρικῇ, γενομέναις ἐν Βουβάη αἱ πρὸς ἐπιτυ-
 χίαν βραβεῶν συναγωνισθεῖσαι ἦσαν ὑπὲρ τὰς 100. Εἰς ἐκαστὴν δε-
 κάδα αὐτὴν ἐτάθη ἐπιπρία. Τὰ βραβεῖα διανεμήθησαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς

1) IV, 85: «ὁζόμενος δὲ ἐπὶ τῷ περὶ (δὲ) Δαρειῶς ἐθέλειτο τὸν Πόντον (τὸν Εὐξείνιον), εὐνῆτα ἀξιοθέτηον· πελαγίων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θανατωσιώτατος».

2) Βορυσθένους παρ' Ἡροδότῳ IV, 5, 17, 18, 24, 45, 47, 53—
56, 81, 101.

3) Τανάϊδος παρ' Ἡροδότῳ IV, 20, 45, 47, 57, 100, 115, 120, 122, 124.

4) VII. 141: «ἰών γὰρ ἐν Ἀδελφῷ ὁ ἑρξής εἶδε πλοῖα ἐκ τοῦ
» Πόντου σταυρωγὰ διεκπλώνοντα τὸν Ἑλλήσποντον». Ἐκτενέστερα ἴδωμεν
περὶ τῶν ἐκ Κριμαίας εἰσαγόμενων σιτηρῶν ἐν Ἀθήναις Δημοσθένους
πρὸς Λεπτίνην 30 καὶ ἑξῆς. Πρόβλ. Grote: *Gesch. Griechenlands* II, σ. 335. Ἐκτὸς δὲ τῶν σιτηρῶν καὶ ἄλλα προϊόντα τῶν περὶ τὸν
Πόντον χωρῶν ἦσαν περικτήματα, οἷον δέρματα, πίσσα, κηρός, μέλι καὶ
λίνον. Ἰδ. E. Curtius: *Gr. Gesch.* I, σ. 405.

ἐκ κυριῶν Παρσῇ. Ἡ παρασκευὴ τροφῆς διὰ παῖδας καὶ ασθενεῖς συμπεριλαμβάνετο ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, τὰ κυριώτερα ὅμως φαγητά, περὶ αἱ ἐξετάσεις περιστράφησαν, ἦσαν τὰ ἐν καθημερινῇ χρήσει παρὰ ταῖς μέσαις τάξεσι. Κυρίαί, περὶ τὰς 600 ἐν ὄλῳ, συνηθροίσθησαν εἰς ἐπιτήρησιν τῶν διεξαγομένων ἐργασιῶν. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβεῶν αἱ συναγωνιζόμεναι πορευκᾶθον ἐν τραπεζῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ πληρέστατα ἐδοκίμασάν τὴν γεῦσιν τῶν ἀπὲρ παρασκευάσαν φαγητῶν. Πᾶσαι αὗται αἱ μαθητρίαι Παρσῇ ἐφοίτων εἰς τὰς τρεῖς σχολὰς τῆς τῶν Παρσῇ ἐταιρείας τῶν Παρθεναγωγείων καὶ ἀνήκον εἰς τὰς τῆς μεσαιᾶς τάξεως οἰκογενείας. Πρακτικὴ διδασκαλία.

Ἡ ἐν Σικάγῳ ἔκθεσις. — Ὁ γνωστός ἀριστοτέλης βαρβιτιότης Ρεμενύης ἐξήγησεν ἀπὸ τῆς ἀρμυδίας ἐπιτροπῆς χωρὸν οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 400 τετρ. ποδῶν ἐν τῇ ἐν Σικάγῳ ἐκθέσει, ἐν ᾧ νὰ ἐκθέσῃ τὴν σπανίαν αὐτοῦ συλλογὴν ἐθνολογικῶν ἀντικειμένων. Ἡ συλλογὴ αὕτη, ἥτις περιλαμβάνει ὑπὲρ τὰ 1500 προσεκτικῶς συλλεγόμενα εἶδη, κατηρτίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν 40ετίαν καὶ εἶναι ἀναμφερίστως ἡ τελειότερα τοῦ εἶδους αὐτῆς. Ἰδίᾳ εἶναι πλουσία εἰς ἀρχαῖα βασιλικά ἐμβλήματα ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ζουλοῦς, περιλαμβάνοντα σκήπτρα βασιλικά περιθραχίονια, ἅτινα ἐχρησιμοποιοῦντο ἀντὶ στεμμάτων καὶ ἄλλα ἐμβλήματα ἐκ σφυρηλατοῦ ἀργύρου, ἐξ ἐπιχειρησμένου καὶ ἐστλ-
λωμένου ἐλεφαντόδοντος καὶ ἐκ κεράτων ρινόκερω. Ἐνδιαφέροντά εἰσιν ἰδίᾳ τὰ βασιλικά περιθραχίονια, ἅτινα ἀποτελοῦνται ἐκ κρίων ἐξ ἐγ-
καρσίων τομῶν ὑπερμεγέθων ἐλεφαντόδοντων καὶ ἅτινα οὐδέποτε, με-
ρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀφῆρθέησαν ἀπὸ τοῦ θραχίνος τοῦ βασιλέως, ἀφότου ἅπαξ εἶχον τεθῆ ἐν αὐτῷ. Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι διάφορα λαμπρὰ εἶδη τῶν σπανιωτάτων καὶ ὠραιστάτων βασιλικῶν μεταξίνων μαυδῶν τῶν πρὸ 300 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα μοναρχῶν τῆς Μαδαγασκάρης. Οἱ μαυδαὶ οὗτοι εἶναι περιέργως ἐπεξεργασμένοι διὰ κεντημάτων ἐκ μεταλλίνου σύρματος καὶ ἀτιμῶν πολυτίμων λίθων ὥς καὶ ποικιλιμ-
των διὰ πολυτίμων καὶ ὠραίων πτερῶν. Ἐκαστον εἶδος τῆς συλλογῆς εἶναι αὐτοτελὲς καὶ μοναδικὸν ἐν τῷ εἶδει αὐτοῦ.

Τυχαιά ἀνακάλυψις. — Τυχαίως, ὡς λέγεται, ἀνεκαλύφθη πρὸ
μηνῶν ἐν Παρίσις ἡ μέθοδος τοῦ ἀλλάσσειν τὸ χρῶμα τῶν λευκῶν
ἀνθέων. Νεαρὰ κόρη, ἐργαζομένη ἐν τῇ κατασκευῇ τεχνητῶν ἀνθέων
διὰ τι κατὰστικα νεωτερισμῶν, εἶχε λάβει δέσμην λευκῶν γραμφά-
λων ἀκριθῶς ὅτε εἰργάζετο· ἵνα δὲ προφυλάξῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ νύμα-
ρανθῶσιν ἐθήκεν αὐτὰ ἐντὸς ποτηρίου ὕδατος, ὅπερ περιλάμβανε, ἐν
αὐτῷ ἐν διαλύσει πρασίνην τινὰ χρωστικὴν ὕλην, ἣς χρῆσιν ἐποιεῖτο
ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς. Μετὰ τινὰς ὥρας ἀνεκάλυψε ὅτι τὰ λευκὰ τῶν
ἀνθέων πέταλα ἔλαβον ἐλαφρὰν χροίαν πρασίνου. Ἐλπίζουσα ἀνάπτου-
σιν τοῦ χρωματισμοῦ τούτου ἀφῆκεν αὐτὰ ἐν τῷ ποτηρίῳ ὁλόκληρον
τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπιούσαν εὗρεν ἅπαντα κεχρωματισμένα διὰ τοῦ
λαμπροῦ πραίνου χρώματος τοῦ ἀρσενικοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν
τὸν ἐν τοῖς ἄνθεσι νεωτερισμὸν τῆς ἡμέρας.

Διάδοχος περιηγητής.—Ο κ. Φράγκ Βίνσεντ, διαμένων παύῳ ἐν τῷ ἐν Πέραν Μεγάλῳ Ξενοδοχείῳ τοῦ Λονδίνου, εἶναι υἱὸς πλουσίῳ ἐμπόρου τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἀφιερῶ τὸν χρόνον αὐτοῦ καὶ τὴν προσοχὴν εἰς περιηγήσεις ἐν ξέναις χώραις. Ἦδη προτίθεται ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπὶ τρία ἔτη, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο σκέπτεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς πρωτεύουσας, κυριώτερας πόλεις καὶ σπουδαιότερους λιμένας τῶν τῆς Ἀφρικῆς «παράλιων». Πρὸς τοῦτοις μέλλει νὰ προβῇ καὶ εἰς τοιαύτας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐκδρομὰς, οἷαι θὰ ὑπεσγοντο πολύτιμα ἀποτελέσματα.

Ἡ περιοδεία τοῦ κ. Βίνσεντ θὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ ἐκτάσεως 40,000
μιλίων. Ὁ κ. Στάνλεϋ εἶπεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν ὕπ' αὐτοῦ διερεύνησιν
τῆς Ἀφρικῆς διέδραμε περὶ τὰς 20,000 μιλίων. Ὁ κ. Βίνσεντ διέ-
δραμε κατὰ τὰ τελευταῖα δώδεκα ἔτη 275,000 μιλίων, ἀπόστασιν ἰσο-
δυναμοῦσαν πρὸς τὸ 11 πλάσιον τοῦ περιήλου τῆς γῆς.

Ὁ ἐν Πιερρούπολει ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἐπέτυχεν ὑπὲρ αὐτοῦ
οὐ μόνον ἰδιαιτέραν ἀδειαν ἀλλὰ καὶ φιλόφρονα ἐνθάρρυνσιν ἐκ μέρους
τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν Κεντρὴν Ἀσίαν. Ἡ ἀ-
δεια καὶ ἐνθάρρυνσις ἐπραγματοποιήθησαν δι' ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς
γενικοὺς διαικητάς τοῦ Καυκάσου, τῆς ὑπερασπίεως χώρας τοῦ Τουρ-

καστὰν καὶ λοιπῶν. Ὁ κ. Βίνσεντ πολλές ὀφείλει ὑποχρεώσεις διὰ πολῦτιμον εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀφρικανικοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἀρωγὴν τοῖς ἐν Οὐασιγκτῶν πρεσβευταῖς τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας, τοῖς ἐν Νέφ Ὑάκκη γενικοῖς προξένους τῆς Πορτογαλίας καὶ τῆς Τουρκίας καὶ λοιποῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Ἑρρίκος Στάνλεϋ.

Ὁ κ. Βίνσεντ ἔγραψε τὰ ἐξῆς συγγράμματα: « Τὴν χώραν τοῦ λευκοῦ ἐλέφαντος », — « Διὰ τῶν Τροπικῶν », — Δύο μῆνας ἐν Βερμανίᾳ, — « Νορβηγούς, Λάπωνας καὶ Φιλλανδοὺς », — « Περὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν », — « Ἐν τῇ Κεντρῷ Ἀσίᾳ καὶ ἔξω ταύτης ». Κατὰ τὰς περιόδους αὐτοῦ, καθ' ἃς διέδραμεν, ὡς εἴπομεν, ἀπόστασιν 275,000 μιλίων ὁ κ. Βίνσεντ ἀνῆλθε μέχρι τῆς 75ης μοίρας βορείου γεωγρ. πλάτους καὶ κατῆλθε μέχρι τῆς 65ης νοτ. γεωγρ. πλάτους. Μολονότι δὲ πολλὰ ἔσχεν ἐπιστάδια, οὐδὲν ὅμως ἐπεγένετο αὐτῷ σπουδαῖον ἀτύχημα. Ἔσχε δὲ ἀκροάσεις παρὰ τρισὶν ἀντιβασιλεῦσι, τέσσαρσι Μαχαράγια, δύο αὐτοκρατορικοῖς πρίγκιψι, δύο βασιλίσσαις, πέντε βασιλεῦσι, δύο αὐτοκρατεῖραις καὶ τέσσαρσιν αὐτοκράτορσι.

Τὸ δημόσιον χρέος. — Ἰδοὺ τί πληροῖν ἕκαστον ἄτομον διὰ τὸ δημόσιον χρέος ἕκαστης χώρας:

Χώραι	Ποσὸν κατ' ἄτομον	0 φρ.	30	ἐκ.
Σινική	0	φρ.	30	ἐκ.
Λιθερία	5	»		
Ἑλβετία	10	»	35	»
Νορβηγία	26	»	90	»
Γερμανία	35	»	45	»
Ἰαπωνία	39	»	85	»
Νικαράγουα	40	»		
Σαλβάτωρ	52	»	70	»
Μεξικόν	54	»	80	»
Βολιβία	74	»		
Σουηδία	74	»	20	»
Ἀίτη	74	»	50	»
Γουατεμάλα	75	»		
Ἰσημερινός	80	»		
Κολομβία	80	»		
Τουρκία	80	»	75	»
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	89	»		
Δημοκρατεῖαι τῆς Νοτ. Ἀφρικῆς	100	»		
Ρωσία	104	»	65	»
Δομινικανὴ δημοκρατία	116	»	70	»
Χαουαΐ	120	»		
Ρουμανία	130	»	90	»
Δανία	135	»		
Σερβία	140	»		
Χιλή	146	»		
Βραζιλία	219	»	80	»
Κόστα Ρίκα	228	»		
Ἰταλία	274	»		
Βενεζουέλα	281	»		
Ἑλλάς	284	»		
Αὐστρουγγαρία	350	»		
Ἀργεντ. δημοκρατία	356	»		
Παραγουάη	360	»	60	»
Ἰσπανία	400	»		
Βελγική	416	»	70	»
Ὁλλανδία	467	»	40	»
Ἡνωμ. βασίλειον τῆς Μεγάλης				
Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας	591	»	70	»
Περουία	515	»		
Οὐρουγουάη	609	»	25	»
Πορτογαλία	615	»		
Γαλλία	834	»	70	»
Χολοδωρ	981	»	90	»

Σεβαστὸν γῆρας. — Ἡ « Σημαία » τοῦ Λονδίνου, ἀναφέρουσα τὸν ἐσχάτως ἐπισυμβάντα θάνατον τῆς ἐν Χάμ Κόμμον, τοῦ Σούρεϋ

γυναικὸς Μόρφυου ἐν ἡλικίᾳ 93 καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, προσετίθει ὅτι ἡ περὶ τῶν αὐτῆς αἰσθητικῶν κατὰ λόγον τῶν ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη γεγονότων. Θεωρητικῶς τοῦλάχιστον, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅμως ὅτι πάντα τὰ σωματικὰ ὄργανα ὑγιᾶς ἔχουσι καὶ ὅτι ὑπάρχει νοῦς ὑγιᾶς ἐν ὑγιεῖ σώματι, οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος διατί ὁ ἀνθρώπινος μηχανισμὸς νὰ μὴ διαρκῇ πολλῶν πέραν τοῦ αἵωνος. Ὁ ἀνθρώπος ἀποθνήσκει ὃν τρόπον θραύεται μηχανήμα τῇ υποχωρήσει ἀσθενοῦς τινος μέρους. Ὁ βαρὺν Βρουνώφ συνεθίζε νὰ λέγῃ ὅτι ἐν τοῖς τῆς Σιβηρίας ὁρίοις ὑπῆρχε χώρα, ἐν ἣ σπανίως παρήρχετο ἔτος χωρὶς νὰ ἐπισυμβῇ κατ' αὐτὸ θάνατος προσώπου, ἄγοντος τὸ ἑκατοστὸν τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, προχείρου τούτου ἀποδείξεως οὐσῆς αὐτῆς ταύτης τῆς μαρτυρίας τῶν βαπτιστικῶν καλουμένων ληξιαρχικῶν σημειώσεων, αἵτινες μετὰ μεγίστης ἀκριβείας τηροῦνται ἐν τῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ. Βεβαιοῦται πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς πηγῆς, ὅτι ἐν ἔτι 1835 ἀπέθανον ἐν τῇ ρωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἑκατὶδεκα καὶ τετρακοσία πρόσωπα ἡλικίας ἄνω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, μολονότι καὶ αὐτὰ τὰ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις σημειώματα δύνανται νὰ καταπεισῶσιν ἡμᾶς ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῶν πατριαρχῶν τούτων ἦγε τὸ 135ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἰδὼν Ἰδανόβιτς καὶ Πέτρος Μιχαήλοβιτς εἰσὶ συνήθη πως ὀνόματα παρὰ τοῖς ὑπηκόοις τοῦ Τσαρού. Ὅπωςδὲποτε, παρρωῶντες πρὸς στιγμὴν τὰ θαυμάσια ταῦτα διηγήματα, τὸ ἐξῆς φαίνεται γεγονός, εὐρισκόμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν συνήθως ἀξιοπιστῶν, ὅτι δηλ. ἐν τοῖς ὑψώμασι τῆς Γουατεμάλας καὶ ἐν παραπλησίαις ἄλλαις τοποθεσίαις, ὅπου οἱ ἀνθρώποι ζῶσιν ἀπλῶς ἐκ χόρτων καὶ ὅπου τὸ ξίφος οὐδέποτε ἐξέρχεται τοῦ κολεοῦ, ὑπάρχουσιν ὑπέργρηφοί τινες Ἰνδοί. Ἐν τῇ Κάτω Καλλιφορνίᾳ, χώρα ἐξόχως καταλλήλη πρὸς μακροβιότητα, αἱ σημειώσεις τῶν ἱεραποστόλων παρουσιάζουσιν ἀξιοσημειώτους τινὰς περιπτώσεις ταύτης, τοσοῦτον οὐσιαστικᾶς μάστιγας ὥστε οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ἀπαρρίψεως αὐτῶν. Χωρὶς ποσὺς νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην μακροβιότητος, καθ' ἣν Ἰνδὸς ἐν τῇ ἱεραποστολῇ San Tomas ἀνεφέρετο πρὸ διετίας ὡς ἄγων τὸ 140δν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἡ ἄλλην, καθ' ἣν ἕτερος ἦτο ἡδὴ ἀνὴρ ὅτε ὁ γνωστότατος Δὸν Ἀντώνιος Σερρανός, τὸ 9δον ἔτος ἦδη ἄγων, ἦν παῖς ἀκόμη, ἀναμφισβήτητόν ἐστιν ὅτι κατὰ ἔτος τοῦ ἰωβηλαίου αὐτοῦ ὁ πάπας διεδίδασκε τὰς εὐλογίας αὐτοῦ εἰς Ἰνδόν, ὅστις, ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυρίας ἱκανοποιησάσης τὴν Α. Ἀγιότητα, ἦγε τότε τὸ 125ον ἔτος, τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Δυνατὸν λοιπὸν — ἐν τῇ τῆς Εὐρώπης ὅμως κλίματι πιθανόν μόνον — ἔχεῖν τὰ ὅποια ἀκούομεν περὶ λαῶν βιούντων πέραν τοῦ αἵωνος νὰ ᾖναι ἀληθέστερα παρ' ὅσον πιστεύεται ὑπὸ σοφῶν ἐξερευνητῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς φαντασίας παρὰ τοῖς οἰκιακοῖς ζώοις. — Ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς πρακτικῆς γεωργικῆς » ὁ κ. Νωδὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς περίεργον ἀφήγησιν.

Γνωστὸν ὅτι ὁ Ἰακώβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαάκ, ἀφ' οὗ ἐπώλησε τὰ πρωτόκια αὐτοῦ ἀντὶ πινακίου ρακῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἡσαῦ, οὗτινος τὴν ὀργὴν ἐφοβεῖτο, ἔσπευσε πάραυτα εἰς τὸν θείον αὐτοῦ Λάβαν, πλούσιον κάτοχον ποιμνίων τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἐπὶ 14ετίαν παρ' αὐτῷ δουλεύσας, ἔλαβεν ὡς συζύγου τὰς δύο τοῦ Λάβαν θυγατέρας Λεῖαν καὶ Ραχήλ. Μετὰ τὴν μακρὰν ταύτην δουλείαν, τὴν ἥκιστα ἀμειψθεῖσαν, ὁ Ἰακώβ ἐνόμισεν ἐπιστᾶσαν τὴν στιγμὴν τοῦ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις. Μετέβη λοιπὸν παρὰ τῷ Λάβαν καὶ πρότεινεν αὐτῷ νὰ ποιμαίνῃ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐπὶ ἐξαετίαν ἔτι ὑπὸ τὸν μόνον ὄρον ἵνα πάντα τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἰγες, αἵτινες θὰ ἔγενωντο κεχρωματισμέναι μέλαιναί, ἄμα καὶ λευκαὶ ἢ ἐρυθραὶ θ' ἀνήκον εἰς αὐτόν, αἱ δὲ μονόχροοι, ἦτοι αἱ καθ' ὀλοκληρίαν λευκαὶ ἢ καθ' ὀλοκληρίαν μέλαιναί, θὰ ἔμενον ὡς ἰδιοκτησία τοῦ Λάβαν. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τὰ τε πρόβατα καὶ αἱ αἰγες, τὰ δύο φέροντα χρώματα, τοσοῦτον πολυάριθμα κατέστησαν, ἀξιάνοστα πέραν πάσης προβλέψεως τὴν μερίδα τοῦ Ἰακώβ, ὥστε ὁ Λάβαν ἐταράχθη. Πολλὰκις ἠθέλησε μάλιστα ν' ἀκυρώσῃ τοὺς δρους τῆς συμφωνίας ἀπαιτῶν ἵνα τὰ κεχρωματισμένα τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἀποτελέσωσιν τοῦ λοιποῦ μέρος τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, ἐγκαταλειπομένων τοῦ λοιποῦ τῶν λευκῶν εἰς τὸν Ἰακώβ. Τοῦτο ὅμως οὐδαμῶς ἐτροποποίησε τὸ ἀ-

ποτελεσμα. Τὰ λευκὰ πρόβατα πάρκυτα παρέβησαν κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελανολεύκων, πρὸς μεγάλην ἀγανάκτησιν τοῦ Λάβαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτου ὑπῆρξε τὸ ἐξῆς, ὅτι ὁ Ἰακώβ ἐγένετο εἰς τῶν πλουσιωτέρων ποιμένων τῆς χώρας, ὅτε εἶχεν ἐγκαταλίπει τὴν μεσοποταμίαν ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.

Ἡ ταγεῖα αὕτη αὐξήσας τῆς περιουσίας τοῦ Ἰακώβ δὲν ἦτο θαῦμα κατὰ τὸν κ. Νωδέν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀποτέλεσμα δόλου, ἐν ᾧ ἦτο συνειθεσμένος ὁ ἰσραηλῆτης οὗτος. Τὸ ἐπεισόδιον τῆς παροψίδος φακῆς ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι δὲν ἦτο καὶ τόσον λεπτὸς τοὺς τρόπους. Ἰδοὺ δὲ τί ἔπρατεν ἵνα μεταβάλλῃ τὸ χρῶμα τῆς δορᾶς τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν: ἔκοπτε κλάδους αἰγείρων, ἀμυγδαλεῶν καὶ πλατάνων, ἐξελέπιζε μέρος αὐτῶν ἵνα παρατίθῃ τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ κάτωθεν τοῦ φλοιοῦ τμήματος καὶ ἔρριπτε τοὺς κλάδους οὕτω πως ἡλλοιωμένους ἀναμίξῃ εἰς τὸ ὕδωρ, ὅπου κατὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν μετέβαινον τὰ ποίμνια ἵνα ποτισθῶσιν.

Αὕτη ἦτο ἡ στιγμή τοῦ ἀγῶνος αἱ δὲ αἰγες καὶ τὰ πρόβατα, ἅτινα εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν παρὰδοξον ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος τῶν δεξαμενῶν, ἐδέχοντο ἐκ τούτου ἐντύπωσιν, ἥτις ἐξεδηλοῦτο ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν γεννωμένους νεογνοῖς διὰ συναλλαγῆς τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος χρώματος. Ὅταν ὁ Ἰακώβ εἶχε συμπέρον ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ λευκοῦ ἐν τῇ δορᾷ ἐτίθει ἐν τῷ ὕδατι κλάδους, καθ' ὅλοκληρίαν ἐκλελεπισμένους καὶ κατὰ συνέπειαν λευκοῦς. Ἡ τοιαύτη τέχνη ἡ μέθοδος ἐνίων ἄγγλων κτηνοτρόφων, μνημονευμένων ὑπὸ τοῦ κ. Λουδοβίκου Λέοντος, οὐδὲν ἔστιν ἄλλο κατ' οὐσίαν ἢ ἐπανάληψις τοῦ δόλου τοῦ πατρίάρχου ἐκεῖνου.

Αἱ ἐντυπώσεις, αἱ ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τῆς φαντασίας τῶν ζώων ἐπιγενόμεναι, ἰδίᾳ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς κήσεως (πολλοὶ δὲ φρονοῦσιν ὅτι καὶ τὸ συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις) δύνανται νὰ ἔχωσι πολλὴν τὴν σπουδαιότητα ἐν τῇ πράξει, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ ταύτην δέον ἐπιστημονικῶς νὰ μελετηθῶσιν. Καὶ ὑπὸ τὴν πολλῇ ἀνωτέραν ψυχολογικὴν ἐποψὴν οὐκ ἐλάσσονα κέκτηνται σπουδαιότητα, διότι τείνουσιν εἰς τὸ καταδείξαι ὅτι τὸ ζῶον δὲν εἶναι ἀπλὸν σύνθεμα ὁστέων, σαρκὸς καὶ νευρώδους ὕλης καὶ ὅτι καὶ παρ' αὐτῷ ὁ ὀργανισμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ πνευματικῆς τινος ἀρχῆς. Τὸ σπουδαῖον ὁμῶς τοῦτο ζήτημα ἀφίημι εἰς ἀρμοδιωτέρους ἑμοῦ.

ἐν τοῖς τροπικοῖς ψύσεως, ὅπου, ὑπὸ τοῦ φωτός καὶ τοῦ θάλασσας ὑποδοθημένη, πᾶσα ὀργανικὴ ὑπαρξὶς τοδοῦτον ἐξαίσιον πλοῦτον χρωμάτων καὶ τύπων προσκτάται, ὥστε ὁ ὀργανικὸς βίος τῆς Εὐρώπης μόλις ἀποβαίνει πενιχρὰ καὶ ἀσθενῆς ἐκείνου ἀντανάκλασις.

Μολονότι ὁ γραπτὸς λόγος ἀδυνατεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ζωηρότητα τοῦ προφορικοῦ, δι' ἧς τὸ γνωστὸν ἦδη ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν νέας γνώσεως τὸ δὲ νέον καὶ ἄγνωστον ἀληθὴ ἐκπληξιν προκαλεῖ, τὰ κατωτέρω ὅμως ὀλίγα παρατιθέμενα παρέχουσιν ἰδέαν τοῦ τερπνοῦ, τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ γραφικοῦ τῆς τοῦ ταγματάρχου Χίμμελ διαλέξεως.

Ἐν λαμπροτάτῳ καιρῷ, εἶπεν, ἐγκατέλιπον διὰ τοῦ ἐπιβλητικοῦ σκάφους **Πολυδεύκου** τὴν Τεργέστην. Πάραυτα ἡ πόλις αὕτη ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ὀμμάτων, συγχρόνως δὲ καὶ αἱ γραμμαὶ τῶν ὠχρῶν παραθαλασσίων ὁρέων ἀπληθείθησαν καὶ περὶ ἡμᾶς ἐκυμάτει πλέον μόνη ἡ θάλασσα, τὸ βαθὺ κυανοῦν τῆς ὁποίας ἀπαλῶς συνηνοῦτο μετὰ τοῦ γαλαζίου οὐρανοῦ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὀρίζοντος. Τὸ πλοῖον ἡμῶν ἐχώρει εὐθέως πρὸς νότον, παραπλέον πρὸ τῆς εὐώδους Αἰθίης, τοῦ ὑπερῷου τοῦτου σταθμοῦ τῆς ἡμετέρας δόξης καὶ πρὸ τῶν ἐν ἀποστάσει γραφικῶν παραλίων τῆς Ἰστρίας καὶ Δαλματίας. Δυστυχῶς ὁ ὦραιος καιρὸς δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Τὸ φωτεινὸν κυανοῦν τῆς θαλάσσης ὠχρίασε, τὰ κύματα ἐκυλινδοῦντο, ἡ κίνησις τοῦ μέρους τοῦδε πράγματι ἀπαλῶς διολισθαίνοντος πλοίου καθίστατο ἐπαισθητὴ καὶ ἡ γνωστὴ θαλασσία ἀνησυχία ἐνεφανίσθη. Θορυβώδη κύματα καὶ βροχὴ περιώρσαν με ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν τῷ θαλαμίσκῳ καὶ ὅτε ἀπεψάσισα νὰ ἀπέλθω πάλιν ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος ἡ μελιχίος αὖρα τῆς Ἀφρικῆς περιέβαλλέ με. Ἐκπληκτος ἐθεώρουν τὸ ἀσύνηδες χρῶμα τῶν θαλασσίων ὑδάτων. Ἦδη εὐρισκόμην πλέον εἰς τὰ πρῶτα ἔχνη τοῦ ἱεροῦ Νεῖλου, οὐτινος τὰ βαλτώδη ὕδατα ἐπὶ ἑκατοντάδας ὅλας θαλασσίων μιλίων καθιστῶσι θοὰ τὰ ρεύματα τῆς θαλάσσης. Κατ' ἀρχὰς ἐφαινετο τὸ ἄλλως τε ἀπαραμύλλως καθαρὸν βαθὺ κυανοῦν τῆς θαλάσσης προσλαμβάνον πρασίνην τινὰ χροιάν ὅσῳ περισσότερον ὅμως προεχωροῦμεν τόσῳ περισσότερον πᾶν τὸ πρασίνον τοῦτο χρῶμα μέχρις ὅτου ἀπέβη ρυπαρὸν πρασινοκίτρινον. Ἦδη ἐνεφανίσθη καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος δίκην ὀξείας καθέτου γραμμῆς ὁ φάρος τῆς Δαμιέτης. Ἐν τῷ μεταξὺ προηλαύνομεν περαιτέρω, καθόσον δὲ αἱ σκιαὶ τῆς νυκτὸς ἐξηπλοῦντο, καθαρότερον ἀνέλαμπε πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν τὸ φῶς τοῦ φάρου τοῦ Πόρτ-Σατ, ὅστις δεικνυσὶ τὴν πρὸς τὴν σουεζεῖον διώρυχα ἄγουσαν.

Ἦτο ἑσπέρα, ἐπιθυμῶν ὅμως νὰ θέσω τὸν πόδα εἰς τὸ ἀφρικανικὸν ἔδαφος, ἀπεβιβάσθην καὶ ἐπεσκέψθην τὴν πόλιν, ἥτις εἰς δύο διαιρεῖται τμήματα, τὸ μὲν εὐρωπαϊκὸν τὸ δὲ ἀραβικόν, τὸ τελευταῖον τῶν ὁποίων ὡς ἐκ τῆς ποικίλης, τραχείας καὶ παρὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ζωηρᾶς κινήσεως καὶ ρυπαρότατος αὐτοῦ, ἀπώθησέ με ὀλίγω εἰς τὸ πλοῖον. Ὅτε τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης ἐξῆλθον καὶ πάλιν εἰς τὴν ξηράν, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸ πρῶτον ἦδη ἀπεκάλυψε πλέον τὴν πλήρη ἐλεεινότητα τοῦ ἐρήμου τούτου τόπου. Οὐδὲν δένδρον οὐδεὶς θάμνος ἢ κάλαμος σπολίζει τὸ μονότονον φαιὸν χρῶμα τοῦ ἀκαθάρτου ἀμώδους ἐδάφους· ἐπίσης ἐλεεινὴ εἶναι καὶ ἡ ἀραβικὴ ἐξ ἀπλῶν καλυδῶν συνισταμένη πόλις, καλυδῶν αἰτίνες, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἄλλης οἰκοδομησίμου ὕλης, οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἀθροισμὰ ἀχυροψιάθων, ρακῶν, ἰστίων τῶν πλοίων, σεσειπτιῶν σανίδων καὶ διαλελυμένων βαρελίων. Μεταξὺ τούτων περιφέρονται ἐπὶ τοῦ ἀμώδους ἐδάφους πολλοὶ γυμνοὶ παῖδες καὶ ὀλόκληροὶ ὀμάδες ἀδεσπότην κυνῶν. Πάντα δὲ ἐν τε ταῖς ὁδοῖς καὶ πανταχοῦ οὐδὲν εἶδιν ἢ ρυπαρότης καὶ ἀθλιότης, θέαμα ὅλως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν εἰκόνα, ἣν ἡ φαντασία ἡμῶν παρίστανει ὡς τὴν χρυσὴν Ἀνατολήν. Τὸ πνεῦμά μου ἀπεσύρθη τῆς εἰκόνης ταύτης καὶ ἐστράφη μετ' ἀνυπομονησίας πρὸς τὸ περαιτέρω σημεῖον τοῦ ταξειδίου μου.

Εἴτα περιγράφεται ὁ ἐνδιαφέρων διάπλους τῆς σουεζεῖου διώρυχος καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς ὡς καὶ ἡ ζωηρὰ ἐξεκκένσις τῆς ἐρήμου, μεθ' ὃ ἐπέρχονται τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἀδεν καὶ τῶν μετ' αὐτό.

Ἀφοῦ, λέγει, διεπλεύσαμεν τὸ στενὸν τοῦ Μπάμπ-ἐλ-μαν-τέμπ, ἀφικόμεθα ἐν βραχεὶ εἰς Ἀδεν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ὁποίου τὸ σκάφος ἡγκυροβόλησε. Τὸ Ἀδεν, ἀπὸ τοῦ 1838 ἐν τῇ κατοχῇ τῶν Ἀγγλῶν διατελοῦν, παρίστανει ἓνα κρῖνον ἰσχυρᾶς ἀλγύου

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΕΙΣ ΙΝΔΙΚΗΝ.

Ὁ αὐστριακὸς ταγματάρχης Φὼν Χίμμελ, ἐποιήσατο ἐσχάτως ἐνδιαφερόμενος διάλεξιν περὶ τῶν ἐντυπώσεων, ὥσπερ ἀπεκόμισεν ἐκ τοῦ εἰς Ἰνδικὴν ταξειδίου· ἐν ἄλλοις ἐξέθηκε προσημαζόμενος ὅτι καὶ οἱ μᾶλλον ἀπομακρυσμέναι τόποι ὑπὸ πολυαριθμῶν σήμερον περιηγητῶν διασχίζονται, σοφοὶ ὡς καὶ ἀδυσχεῖς ἐξερευνῶνται τὰς μᾶλλον μακρυσμένας χώρας διέρχονται καὶ τὰς εὐρυτάτας θαλάσσας διαπλέουσι κοιμίζοντες ἡμῖν τὰ πάντα δι' ἀπειροπληθῶν περιγραφῶν τοδοῦτον ἐγγύς, ὥστε αἱ ἄλλοτε θαυμάσια χῶραι καθ' ἡμέραν ἦδη πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀμμάτων ἐμφανίζονται. Τὰς ἀπομακρυσμένας χώρας παρατηροῦμεν σήμερον οὐχὶ διὰ τοῦ πρίσματος εὐφυσιδάτων ποιητῶν ἢ ἐξωτικῶν περιηγητῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀπαθούς βλέμματος τοῦ ἐξερευνητοῦ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὅμως ἡ Ἰνδικὴ ἀποτελεῖ διὰ πάντας, ἐν ὁποιαδήποτε πνευματικῇ ἀναπτύξει καὶ ἐν εὐρίσκεινται, πάντοτε τὴν χώραν τῶν ναυαγίων, τὴν χώραν τῶν ἀξιοθεάτων. Οἱ ἱστορικοὶ ἐμφερόμενοι πνεύματος ἀναζητοῦσιν ἐκεῖ μετὰ κριτικῆς πράγματι, ἀλλὰ πλήρους σεβασμοῦ διανοίας, τὸν πυρῆνα ἐξ οὗ προῆλθεν ἡ σήμερον δεσπόζουσα ἀνθρωπότης, τὰς ρίζας τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, τὴν πρώτην ἀνθιστὴν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Οἱ ποιητικῶς κατηρητισμένοι ζητοῦσιν ἐκεῖ τὰς βαθείας ἐκστατικὰς τῆς διανοίας ὑπεγέρσεις, τὴν ἐξωτικὴν τῶν χρωμάτων λαμπρότητα, τὴν φλέγουσαν λάμψιν δι' ἧς δύναται νὰ ἐκπλήξῃ τὸν ἴδιον αὐτῶν νοῦν καὶ οἱ φυσιοδίται καὶ φίλοι τῆς φυσικῆς καλλονῆς ἐκζητοῦσιν ἐκεῖ τὰ θαυμάσια τῆς